

(ปัญญาจารย์ 2:1-11)

โตตาเตนที่ไมเป็นพร

โดย ศจ.ดร.สมเกียรติ วรรณศรี

เบื้องหลัง

ผู้เขียนมีนามว่า "โคเฮเล็ท" Kohelet หรือ Qoheleth
เอ่ยเพียงว่า เป็นบุตรของดาวิด (1:1) แต่นักการศึกษา
พระคัมภีร์กลับมั่นใจว่า น่าจะเป็น ชาโลมอน พระราชา
แห่งอิสราเอลมากกว่า เป็นการเขียนเชิงประชดประชัน เพื่อ
กะเทาะเปลือกที่หุ้มใจ ให้เกิดความตระหนักรู้-สำนึก-กลับใจ

การกระทำของมนุษย์ทั้งหมดคือการ
ยกระดับ "โอ" หรือ "ลมหายใจ" ซึ่ง
หมายถึง "ไร้เหตุผล" "ไร้สาระ" หรือ
"ไร้ประโยชน์" เนื่องจากชีวิตของทุกคน
ฉลาดและคนโง่ล้วนจบลงด้วยความตาย
ดังเช่น ยากอบ ได้เอ่ยถึง (1:9-11)

ปัญญา.. เป็นเรื่องมือสำหรับชีวิตทางโลกที่
ช่วยให้มีชีวิตที่ดี แต่ไม่สามารถระบุดความหมาย
นิรันดรได้ ในแง่ของความไ้สดีที่รับรู้นี้ เขาได้
แนะนำว่ามนุษย์ควรมีความสุขในชีวิตประจำวัน
แบบเรียบง่าย เช่นการกินการดื่มและความ
เพลิดเพลิน ในการทำงานซึ่งเป็นของประทาน
จากพระหัตถ์ของพระเจ้า

Happy
In
Everyday

1.) ขับเคลื่อนชีวิตด้วยทัศนคติที่แย่ (1-3)

ข้าพเจ้ารำพึงว่า “มาเถอะ มาลอง
สนุกสนานกันดู สนุกใช้เต็มที่ แต่ดู
เถิด เรื่องนี้ก็น่าจะน่าขัน ข้าพเจ้า
พูดถึงการแซวเราว่า บ้าๆ บอๆ
และกล่าวถึงความสนุกว่า มี
ประโยชน์อะไร ?”

- จำพึง ความสนุกสนาน.. > อนิจจัง
- พุดถึง การหัวเราะเร่ร่ำ.. > บ้าๆ บอๆ
- กล่าวถึง สนุกสนาน.. > มีประโยชน์อะไร
- ไคร่คราญ เหล้าองุ่น > กายตักตัก

นั่นเป็นเพราะว่า...

- ความสุข-สนุก (แต่ละอย่าง) ไม่ได้ช่วยให้ค้นพบแก่นความหมายของชีวิต
- สิ่งที่เป็นความสุข-สนุก อาจดีกับบางคน แต่ไม่ได้เป็นคุณประโยชน์แก่อีกคน
- เครื่องดื่ม (ช่วยให้มีเงินมา) อาจบรรเทาได้ชั่วคราว แต่ไม่ได้เป็นคำตอบที่จะช่วยให้ทุกสิ่งดีขึ้นจริงๆ

พระเยซูคริสต์..

- มนุษย์จะดำรงชีวิต... มธ.4:4
- ชีวิตสำคัญกว่าอาหาร มธ.6:25

อัครทูตแห่งคริสตจักร

- จงใช้ชีวิตอย่างมีปัญญา อฟ.5:15
- จงปรารภน่าน้ำนม.. 1 ปต.2:2

2.) มีความเห็นแก่ตัวเป็นแรงผลักดัน (4-8)

“ข้าพเจ้ากระทำการใหญ่โต
ข้าพเจ้าได้สร้างเรือนหลายหลัง
และทำสวนงุ่นหลายแปลง
ข้าพเจ้าทำสวนสวนผลไม้และ
สวนเย่อมหลายแห่ง ปลูกต้นไม้
ทุกชนิดไว้ในสวนเหล่านั้น”

นอกนั้น..

(6-8)

- สร้างสรรค์หลายสรรค์ เพื่อตัวเอง และ รดพิบสวน
- ซื้อหาสขายหญิง เพื่อให้มีมาก ๆ ในบ้าน
- สะสมฝูงปศุสัตว์ ให้มากกว่าคนในกรุงฯ
- สะสมเงินทอง ให้คู่ควรกับกษัตริย์-เมือง
- สะสมคณะนักร้อง ให้สร้างความบันเทิงส่วนตัว
- สะสมเมียน้อย ให้ผู้ขายอื่นองฉา

สรุป..

เขาได้เห็นมาลองใช้กิจกรรมที่สร้างคุณประโยชน์ทั้ง
ต่อตน ชุมชน สังคม บ้านเมือง เพื่อจะค้นหาแก่น
ความหมายของชีวิต แต่เขาก็ยังหาไม่พบ !

นักการศึกษา ได้ชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่เขาทุ่มเททำ
ไปทั้งหมดนั้น 'ดี' แต่ไม่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง หรือ
ไม่ได้ทำอะไรเพื่อพระเจ้าแม้แต่น้อยนิดเลย...

แต่สะท้อนให้เห็นว่า

- เยาวชนอำนาจอยู่เหนือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
- เยาวชนอำนาจเหนือคนอื่นด้วยทรัพย์สินของ
- เยาวชนอำนาจเหนือคนอื่นด้วยเพศ-กามารมณ์

พระเยซูคริสต์..

- สอน..การสร้างชีวิต ลก.6:46-49
- สอน..การลงทุนชีวิต ลก.14:25-33

อัครทูตแห่งคริสตจักร

- จงกำชับพวกมั่งมี 1 ทธ.6:17-18
- ให้เว้น..มิได้เรียกให้ลามก 1 ธส. 4:3-7
- การเป็นมิตรกับโลก.. ยก.4:4

3.) มีใจรักและลุ่มหลงแต่ตัวเอง

(9-11)

“ข้าพเจ้าจึงเป็นเหยื่อเป็นโศก
กว่าคนที่เคยอยู่มาก่อนข้าพเจ้าใน
เยรูซาเล็ม สติปัญญาที่ยังคงอยู่
กับข้าพเจ้าด้วย สิ่งใดๆ ที่หยิ่งตา
ของข้าพเจ้าอยากเห็น ข้าพเจ้าก็
ไม่ปิดบัง”

(10-11)

นอกนั้น...

เขาไม่ห้ามใจ

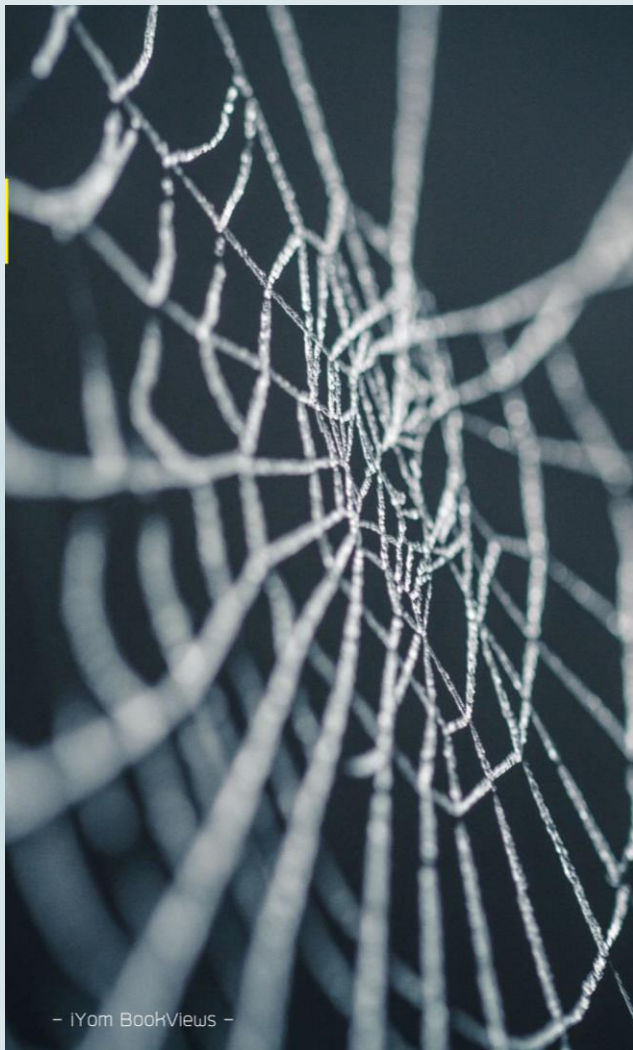
จากความสนุกสนานใดๆ

เขาภาคภูมิใจ

ในความสำเร็จและผลงาน

เขาภาคภูมิใจ

ในน้ำมือและความทุ่มเท

แม้จะพยายามตั้งใจ ที่จะทำการพิสูจน์ทราบ
อย่างตรงไปตรงมา (ตามหลักวิชา) ดังที่ว่า
“สติปัญญา ยังอยู่กับข้าฯ” แต่ถึงกระนั้น
จิตใจของเขาก็ยังเตลิดและเพลิดเพลिनไปกับ
ความเข้ายวนเหล่านั้น จนถอนตัวไม่ขึ้น คือ
รู้สึกดื่มด่ำและอุ่มสุขไปกับมันด้วยซ้ำไป !

แต่หลังจากที่เขาได้ผ่อนคลายตัวไปพร้อมกับความ
สนุก กิจกรรมสร้างคุณประโยชน์ ความมุ่งมั่น ความน่า
ภูมิใจ และความทุ่มเทของตน เขาก็ค้นพบข้อสรุปที่น่า
สะเทือนใจ ทว่า **“ข้าพเจ้าตระหนักว่า มันไม่มี
ความหมายใด ๆ มันเหมือนได้ไขว่คว้าลม”** (11)
ปัญญาามนุษย์ให้ทุกสิ่งที่ต้องการ แต่ก็ยังว่างเปล่าอยู่..

พระเยซูคริสต์..

- อย่าสำสมทรัพย์... มธ.6:19

อัครทูตแห่งคริสตจักร

- การลุ่มหลงทำให้ละโมบและนำไปสู่ชีวิตที่ห่างไกลจากความเชื่อ 1 ทธ.6:9-10
- การโอ้อวด..เป็นความชั่ว ยก.4:16

ปัญหาของปัญญาที่ไม่สามารถจะเข้าใจหลักปรัชญา

น่าจะอยู่ที่..การมีมุมมองที่ผิด มีความคิดแบบตันเป็น

รวมทั้งยังก้าวเดินอยู่บนวิถีแห่งโลกมากเกินไป

พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นถึงความจริงไว้คือ **“ความยากแกรง**

โนพระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญา” (สกษ.17:9-10)

แต่น่าเสียดาย ในขณะที่กำลังลุ่มหลงอยู่นี้ เขาได้ตัดพระ

เจ้าออกไป เขาจึงหาคุณค่า-ความหมายของชีวิตไม่พบ ?

หากเรายังฝืนก้าวเดินติดตามพระคริสต์ ด้วย
รูปแบบชีวิตที่ **โดดเด่นแต่ไม่เป็นพร** ตั้งที่ว่า
มานี้ จะส่งผลให้เราเป็นคริสเตียนที่...

1. ขับเคลื่อนชีวิตด้วยทัศนคติที่แย่
2. มีความเห็นแก่ตัวเป็นแรงผลัก
3. มีใจรักและลุ่มหลงแต่ตัวเอง